

NOPELNIET DIEVA ŽĒLASTĪBU AR LŪGŠANU

Ko gan Kali laikmeta ļaunās sekas var nodarīt cilvēkam, kura sirds ir caurvīta ar žēlsirdību, kura runa ir piepildīta ar patiesību un kura ķermenis ir veltīts kalpošanai citiem?

(Dzejolis sanskritā)

IEVĒROJIET SAVALDĪBU GAN PRIEKĀ, GAN SĀPĒS

Mīlestības iemiesojumi!

Lai vai cik smalki jūs samaltu sandalkoku, tas dos tikai smaržu, neko citu. Līdzīgi, jūs varat saspiest cukurniedri, cik vien stipri iespējams, tā dos tikai saldu sulu. Kad zelts tiek ielikts ugunī, tas spīd ar vēl stiprāku spožumu. Līdzīgi, patiess sekotājs var saskarties ar dažādām problēmām, grūtībām, apvainojumiem un uztraukumiem, tomēr viņš nekad neatstās Dievu. Viņš sekos Dievam ar pilnīgu paļaušanos. Dievs pārbaudīs savus sekotājus dažādos veidos. Visas šīs pārbaudes ir pakāpieni, kas pacels viņu augstākā līmenī. Patiess sekotājs dzīvo svētu dzīvesveidu, parādot savas rīcības svētumu un savas ticības dziļumu. Viņš nedomājot soļos pa priekšu visām grūtībām un problēmām un sasniegs savas dzīves mērķi.

Dievišķā dzirksts ir visās būtnēs

Cilvēkam ir piešķirts ķermenis, lai iesvētītu laiku. Laiks ir Dieva forma. Bagavadgītā Dievs Krišna saka: „Es esmu tas bezgalīgais laiks!” Laiks ir bezgalīgs. Laiku nevar izmērīt. Cilvēks pieredz šo bezgalīgo laiku savā dzīvē, sadalot to stundās, dienās, mēnešos un gados. Viņš veic savas ikdienas aktivitātes pasaulē, jo laiks ir šādi sadalīts, un iegūst laimi ierobežotā veidā. Taču Dievs ir laika pavēlnieks. Viņš izpaužas cilvēkā kā Dievišķuma dzirksts. Dievs Krišna Bagavadgītā saka: „Mūžīgā *Atma* visās būtnēs ir daļa no Manas būtnes.” Cilvēkam ir jāveic garīgā prakse (*sadhana*), lai pieredzētu šo Dievišķumu sevī. Pat, ja spogulis ir tīrs, tas nevarēs parādīt jūsu atspulgu, ja tā aizmugurē nav dzīvsudraba pārklājuma. Līdzīgi, jūsu sirds nevarēs parādīt Dieva atspulgu, ja tai nav mīlestības pārklājuma.

Neizmērojamā okeānā ir neskaitāmi daudz viļņu, taču nevar atrast divus vienādus viļņus. Taču ūdenim viļņos nav atšķirības, tas pats ūdens piepilda visus viļņus. Līdzīgā veidā, pasaulē ir neskaitāmi daudz būtņu ar dažādiem vārdiem un formām. Taču Dievišķuma dzirksts visās būtnēs ir tā pati esības – apziņas – svētlaimes formā (*satchitananda*). Tādejādi katra būtne ir *satčitanandas* iemiesojums. Kad mēs uzturam šādas svētas jūtas sevī, zemiskas un nožēlojamas domas neienāks mūsu prātos.

Materializācija, vibrācija un starojums

Dievs izpaužas cilvēkā trīs formās: kā materiāla forma (*Bhur*), kā vibrācija (*Bhuvaha*), kā starojums (*Suvaha*). *Bhur* nozīmē materiālo pasauli (*padartha*) vai cilvēka ķermeni. *Bhuvaha* attiecas uz vibrācijas spēku (*Prana Shakti*) jeb dzīvības principu. *Suvaha* nozīmē starojuma spēku (*Prajna Shakti*) jeb Dievišķo principu. Tikai šis starojums liek materiālajam ķermenim kustēties un darboties ar vibrācijas palīdzību. Dievs izpaužas katrā būtnē kā starojums, vibrācija un materializācija. Ķermenis sastāv no vielas. Tā ir sajaukums no ūdens, kaļķa, dzelzs, svina, fosfora utt. Ķermenis ir inerts. Tas spēj funkcionēt pateicoties vibrācijai (*Prana Shakti*). Vibrāciju izraisa *Prana Shakti*. Koka lapas nespēj kustēties pašas no sevis. Tās

izkustina vēja spiediens. Līdzīgā veidā *Prana Shakti* starojuma spēks ievibrē dzīvības spēku ķermenī. Šis *Prajna Shakti* ir apziņa, kas aizņem noteiktu vietu ķermenī. Dievs apziņas formā aktivizē ķermeni. Kad cilvēks izprot šo garīgo patiesību, viņš nekad neiesaistīsies sliktās darbībās.

Prāta daba ir īpaša. Tam nav pašam savu īpašību. Te ir avīze. Arī tai nav pašai savu īpašību. Tai nav savas smaržas. Kad jūs ietināt tajā jasmīna ziedus, tā uzsūks šo ziedu smaržu. Ja jūs ietīsiet tajā kādu ēdienu, tā iegūs šī ēdiena smaržu, kaut arī tai pirms tam nebija nekādas smaržas. Tāpat arī, ja jūs tajā ietīsiet žāvētu zivi, tā sāks smaržot pēc žāvētas zivs. Papīram nav pašam savas atsevišķas smaržas; tas iegūs tādu smaržu, kāda ir tajā ietītajai lietai. Līdzīgi, cilvēka prāts, kas pēc dabas ir tīrs un svēts, pazaudē savu tīrību un svētumu dēļ ķermeņa apziņas un materiālistiskas pieķeršanās. Kad jūs domājat par kādu materiālu objektu, prāts pieņems šī objekta formu. Ja jūs pagriezīsiet prātu pret pasauli, tas piesaistīs jūs pie pasaules. Turpretī, ja jūs pagriezīsiet prātu pret Dievišķo principu jeb vibrāciju, tas padarīs jūsu dzīvi svētu. Kad tas pats prāts tiek novirzīts uz starojumu (*Prajna*), kas ir Dievs (*Brahman*), jūs kļūstat par Dievu (*Brahman*). Cilvēka prāts ir atbildīgs par viņa verdzību tāpat kā par atbrīvošanu.

Visam pamatā ir ķermenis. Ķermenis ir pamats trīs īpašībām (*gunas*) – *Sattwa, Rajas, Tamas*. Ķermenis ir pamats visām trīs pasaulēm. Citiem vārdiem, visas trīs pasaules: *Bhur, Bhuvaha, Suvaha*, - ir ķermenī klātesošas. *Brajma, Vishnu, Maheshwara* trīsvienība ir klātesoša cilvēka ķermenī. Kaut viss pastāv cilvēka iekšienē, viņš meklē Dievu ārpusē. Tā ir nezināšana. Viņš pats ir Dievs; Dievs nav no viņa atdalīts. Kad cilvēks padara savu dabu tīru un neaptraipītu, tikai tad izpaužas viņa Dievišķums.

Realizējiet Dievišķumu ar Sadhanas palīdzību

Mīlestības iemiesojumi!

Kad jūs pētīsiet dziļāk, jūs sapratīsiet, ka visu Visumu piepilda Dievs. Viss Visums ir Dieva Višņu iemiesojums (*Viswam Vishnu Swarupam*). Cilvēka ķermenis ir ierobežots. To ierobežo laiks un telpa. Cilvēku ierobežo darbība. Katram ir atbildība izpildīt savu pienākumu. Tādejādi cilvēkam atbilstoši jāpielieto ķermenis un jāveic pareizas darbības. Taču cilvēks iesaistās laicīgās izpriecās un iznieko savu dzīvi. Tā vietā cilvēkam vajadzētu apzināties mirdzošo Dievišķumu sevī. Šī pasaule ir nolemta iznīcībai, tā ir īslaicīga un nav patiesa. Tādēļ cilvēkam vajadzētu attīstīt sevī nodošanos Dievam, kas ir mūžīgs un paties. Tikai tas var novest viņu uz pašrealizācijas ceļa.

Pirmais atribūts ceļā uz pašrealizāciju ir pašpārliecība. Galvenais iemesls lielākajai cilvēka problēmu šajā pasaulē ir pašpārliecības trūkums. Tātad, vispirms cilvēkam ir jābūt pašpārliecībai. Pašpārliecība piešķir apmierinātību ar sevi un tā, savukārt, noved pie ziedošanās. Vienīgi caur ziedošanos cilvēks iegūst pašrealizāciju. Šajā dzīves mājā pašpārliecība ir pamati un apmierinātība ar sevi ir sienas. Vienīgi uz sienām mēs varam balstīt ziedošanās jumtu. Kad uz sienām ir jumts, mēs varam laimīgi dzīvot mājā. Tā ir pašrealizācija. Tie ir soļi uz atbrīvošanos: pašpārliecība, apmierinātība ar sevi, ziedošanās un pašrealizācija.

Viss ir balstīts uz *Atmu* un katrs ir Paša iemiesojums (*Atma Swarupa*). Ķermenis nav Pats. Pats atrodas pāri ķermenim. Cilvēks Pats bez paša ir patiesais Pats. Tādēļ mums ir jāatbrīvojas no identifikācijas ar ķermeni. Ķermenis ir tikai instruments. Krūzītē manā priekšā ir ūdens. Bez krūzītes ūdeni nevar noturēt. Krūzīte ir ietvars ūdenim, kas ir nepieciešams, lai remdētu slāpes. Tāpat arī ķermenis ir trauks, kurš satur

Dievišķuma ūdeni. Garīgā prakse (*sadhana*) ir nepieciešama, lai padzertos šo ūdeni. Tādejādi slāpes pēc Dievišķuma realizācijas var tikt remdētas ar garīgās prakses palīdzību.

Nopelniet Dieva žēlastību, lai sasniegtu mūžīgu svētlaimi

Ir deviņi ceļi, kas ved pie nodošanās Dievam: klausīšanās (*Sraavanam*), dziedāšana (*Kirtanam*), Dieva apcere (*Vishnusmaranam*), kalpošana Dieva lotosa pēdām (*Padasevanam*), slavēšana (*Vandanam*), pielūgsmē (*worship*), kalpošana (*Dasyam*), draudzība (*Sneham*), padošanās (*Atmanivedanam*).

Klausīšanās par Dieva slavu attīra sirdi. Pirmais nodošanās solis ir klausīšanās. Taču ar klausīšanos nav pietiekami, ir nepieciešams vēl dziedāt līdz tam, ko klausāties. Arī ar dziedāšanu nav pietiekami, ir nepieciešams domāt par to, ko dziedat sirdī. Tikai ar domāšanu arī nav pietiekami; ir nepieciešams kalpot ar abām rokām. Turieties pie labiem vārdiem, domām un darbībām! Tā ir domu, vārdu un rīcības vienotība (*Trikarana Shuddhi*). Ir jābūt harmonijai starp jūtām sirdī, kas tiek izteiktas vārdos, un vārdiem, kas tiek izpausti darbībā ar roku palīdzību. Cilvēka dzīve tiek svētīta ar domu, vārdu un rīcības vienotību. Šī harmonija arī svēta laiku.

Patiesībā Jaungada dienā nav nekā jauna. Tā ir tikpat veca kā jebkura cita diena. Ir bijuši daudzi citi gadi līdzīgi šim gadam. Taču mēs saucam to par Jauno gadu katru reizi, kad kāds gads beidzas. Lai vai kā, daži seko saules sistēmai, bet citi mēness sistēmai, balstoties uz saules un mēness pārvietošanos. Taču abās sistēmās ir viens laiks. Šodien mēs atvadāmies no gada ar nosaukumu *Angirasa* un uzsakam jauno gadu ar nosaukumu *Srimukha*. *Šri* ir ļoti nobijies. Visās astoņās Dieva labklājības formās *Šri* ir vissvarīgākā. *Šri* ir labvēlības simbols, tas simbolizē visu, kas ir labs. Vēl vairāk, tas simbolizē nemirstību. Tas tiek pielietots kā priedēklis vīriešu vārdiem, kā arī „*Šrimati*” formā sieviešu vārdiem, lai norādītu, ka *Atma* cilvēkos ir mūžīga, kaut arī ķermenis ir mirstīgs. Pat tad, kad Dievs ierodas uz zemes Avatara formā, viņa vārdam tiek pievienots priedēklis *Šri*, kā piemēram, *Šri Rama*, *Šri Krišna* utt., lai uzsvērtu, ka viņi ir nemirstīgi, kaut arī ir pieņēmuši mirstīgu cilvēka formu.

Ķermenis ir veidojums no zemes un tas ir pakļauts slimībām, izmaiņām laikā, tas nespēj šķērsot Samsāras okeānu. Tas ir veidojums no kauliem. Ak, prāts! Netici ilūzijai, ka ķermenis ir pastāvīgs. Tā vietā iegūsti patvērumu pie Dievišķajām lotosa pēdām. (Telugu dzejolis)

Nekad neuzskatiet ķermeni par pastāvīgu. Padodieties pie Kunga lotosa pēdām! Visu būtņu ķermeņi ir īslaicīgi. Dieva ķermenis arī ir īslaicīgs. *Šri* tiek pievienots Dieva vārdam, kad Viņš pieņem mirstīgu cilvēka formu. Taču *Iswara* nepieņem nevienu formu. Viņš ir visu labklājības formu pavēlnieks. Tā kā viņam ir visas labklājības (*Aiswarya*) formas, viņa vārds ir *Iswara*. Viņam nav ķermeņa. Tādēļ neviens nesaka „*Sri Iswara*”. Viņu sauc vienīgi *Iswara*.

Šī Jaunā gada nosaukums ir *Srimukha*. Šis vārds nozīmē, ka tas dod svētlaimes spožumu visām sejām. Taču tas var nebūt laimes pārpilns, kā norāda tā vārds. Tajā būs dažas problēmas. Prieks un sāpes seko viens otram. Dzīvē nāk grūtības. Jūs nekad nesaņemat baudu pēc baudas. Tikai pēc sāpēm nāk prieks. Ja jūs tagad ciešat sāpes, tas nozīmē, ka jūs pēc brīža būsiet laimīgi. Prieks un sāpes ir kā gaisma un ēna. Lai varētu pastāvēt ēna, ir nepieciešama gaisma. Bez gaismas ēna nav iespējama. Arī ēnā ir gaisma. Tādēļ mums ir jābūt savaldīgiem gan priekā, gan sāpēs.

Tas, kurš ir nopelnījis Dieva žēlastību, būs laimīgs jebkādos apstākļos. Taču cilvēks mūsdienās cīnās par pasaulīgu laimi, laicīgu komfortu un materiāliem īpašumiem. Viņš nemitīgi strādā, pielieto jebkādas pūles, lai viņam varētu piederēt viss, ko viņš nemaz nav pelnījis. Taču, kad viņš nespēj piepildīt visas savas vēlmes, viņš kļūst vilnis un sadrūmis. Šajā dzīves okeānā Dievs cilvēkam ir vienīgā cerības gaisma. Šī gaisma ir mūžīga un nekad viņu nepievils. Tā vienmēr būs klātesoša ar milzīgu spožumu, lai izgaismotu jūsu ceļu. Tādēļ iesaistieties Dievišķās aktivitātēs! Dievs ir klātesošs it visur. Jums nav jāmeklē Dievs. Ar rokām, kājām, acīm, muti un ausīm, kas ir it visur, Viņš caurauž visu Visumu (*Sarvatah Panipadam Tat Sarvathokshi Siromukham, Sarvatah Srutimalloke Sarvamavruthya Tishthati*).

Kādēļ jums būtu jāmeklē Dievs? Ja viņš atrastos tikai kādā vienā vietā, jums būtu Viņš jāmeklē. Taču viņa kājas ir it visur, viņa ausis ir visur, viņš ieliek Sevi visur. Kādēļ jums būtu jāmeklē? Tā ir tikai nezināšana – meklēt Dievu.

Patiesa svētlaipe ir maņu svētīšanā

Jūsos atrodas visas Dieva formas. Materializācija jeb ķermenis (*Bhur*), vibrācija jeb *Prāna*, dzīvības princips (*Bhuvaha*), starojums jeb *Atma Prajnana (Suvah)*, ir jūsos. Ja jums ir šāda sajūta, jūs noteikti sasniegsiet Dievišķumu. Negaidīsim līdz pienāk Jaunais gads, lai to aptvertu. Mums nav jāgaida jaunu dzīvi, jaunu izglītību, jaunu kultūru vai jaunu reliģiju. Mums ir vajadzīgi vīrieši un sievietes ar vērtībām, kam ir tīras un svētas sirdis. Vienīgi dziedot Dieva Vārdus ir iespējams iegūt svētu sirdi. Neatstājiet vietu sirdī jūtām, kas nav svētas. Veidojiet savu dzīvesveidu tīru un svētu! Nesāpiniet nevienu jebkāda veidā! *Sage Vyasa* ir uzrakstījis astoņpadsmit Purānas (mitoloģiskos tekstus). Jūs nevarat izstudēt tās visas pilnībā. Šo tekstu būtību viņš ir pateicis tikai divās frāzēs: „Palīdzi vienmēr, nesāpini nekad!” Padariet savu dzīvi svētu, pielietojot praksē šo zelta likumu!

Pielietojiet atbilstoši savu valodu! Runājiet tikai labus vārdus; nekad nelietojiet skarbus vārdus. Runājiet mīļi un maigi! Tā ir cilvēka galvenā vērtība. Dzejijadeva ir teicis: „Ak, mēle, kas pazīst garšu! Tu esi ļoti svēta. Runā patiesību vispatīkamākajā veidā. Dziedi Dievišķos vārdus bez mitas – *Govinda, Madhava, Damodara*. Tas ir Jūsu vissvarīgākais pienākums.” (*Dzejolis sanskritā*)

Jums ir divas acis, lai redzētu dažādas lietas, un divas ausis, lai dzirdētu, divas rokas, lai veiktu darbības. Taču jums ir tikai viena mēle, lai runātu tikai patiesību. Jūs varat izpaust savu Dievišķumu, runājot patiesību. Patiesība ir viena, tās nav divas. Runājiet tikai patiesību, neatstājiet vietu nepatiesībai. Ja jūs izsakāt nepatiesību, tas nozīmē, ka jums ir divas mēles, nevis viena. Tikai indīgai čūska ir divas mēles. Jūs neesat čūska. Jūs esat Dievišķuma iemiesojums. Runājiet patiesību un padariet savu sirdi svētu un laimīgu!

Jūs nevarat vienmēr izpatikt citiem, bet jūs varat vienmēr runāt patīkami. Patiesais skaistums un svētlaipe atrodami maņu svētīšanā. Roku skaistums ir labdarībā. Kakla patiesā pērle ir patiesība. Dieva slavas klausīšanās ir rota ausīm. Nekad neklausieties nepatiesos vārdos. Jūsu kaklam nav nepieciešama kaklarota. Runājiet patiesību; tā ir kakla īstā rota. Rotaslietas rokām nav rokassprādzes; labdarība ir patiesā to rota. Neizmantojiet savas ausis, lai klausītos tenkas. Ne jau auskari ir īstā rota ausīm, - labu vārdu klausīšanās ir to patiesā rota. Kādas gan vēl rotaslietas jums ir nepieciešamas, ja ne šīs? Šīs ir patiesās rotaslietas. Šīs ir vienīgais īstais skaistums. Kad jums ir šāds patiesais skaistums, jūs varat iegūt

svētlaimi. Skaistums un svētlaipe nav atdalāmi. Skaistums ir svētlaipe (*Andame Anandamu*). Svētlaipe ir dzīves nektārs. Izprotiet un pieredziet svētlaipe saldumu!

Dievišķās Atmas iemiesojumi!

Jaunais gads ir sācies. Sākot no šīs dienas, uzklausiet vienīgi labas lietas, runājiet vienīgi labus vārdus un dariet vienīgi labus darbus! Caur šīm lietām mēs iegūsim sirds tīrību. Padariet savu dzīvi svētu, vienmēr domājot par Dievu. Ja cilvēki ies pa šo svēto ceļu, pasaulē būs miers un uzplaukums. *Svami* svētī visus klātesošos un noslēdz Savu runu. Nākamajā gadā lai visi ir laimīgi, veiksmīgi un mierīgi! Lūdziet Dievu ar savu svēto sirdi! Tikai tad jūs varēsiet pārvarēt visas grūtības. Ne valdība, ne armija, ne ieroči var aizsargāt jūs no grūtībām un problēmām. Ir tikai viens aizstāvis. Tas ir Dievs. Lai saņemtu aizsardzību no Dieva, piedāvājiet viņam lūgšanu. Tikai caur lūgšanu jūs varat saņemt Dieva žēlsirdību. Lūdziet no visas sirds: *Samasta Lokah Sukhino Bhavantu!* Lai visas būtnes visās pasaulēs ir laimīgas!

(Bagavāna runa Sai Šruti, Kodaikanalā 1993. gada 14. aprīlī)